

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: OHelena 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: OHelena 3-3878

NO. 251. — ŠTEV. 251.

NEW YORK, FRIDAY, OCTOBER 26, 1934. — PETEK, 26. OKTOBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

AMERISKA LEGIJA ZAHTEVA IZPLAČILO BONUSA

RESEN POZIV PREDSEDNIKA ROOSEVELTA JE ZADEL PRI LEGIJONARJIH NA GLUHA UŠESA

Kot glavni argument navajajo legijonarji, da se bo nakupna cena zvišala. — Priznanje Sovjetske unije je treba preklicati ker Moskva baje uganja komunistično propagando. — Za izplačanje bonusa bi bilo potrebnih dva tisoč petsto milijonov dolarjev.

MIAMI, Fla., 25. oktobra. — Na letni konvenciji Ameriške legije, ki se vrši tukaj, je bilo danes zelo značilno glasovanje.

Na vrsto je namreč prišla zadeva bonusa. 987 delegatov je glasovalo, naj vlada takoj izplača zaostale zneske. Proti predlogu je bilo 183 delegatov. Vseh 81 delegatov iz države New York je glasovalo za izplačilo bonusa.

Legijonarji so izvolili za prihodnjega poveljnika Legije Franka Belgrama, znanega bankirja iz San Francisca. Služba traja leto dni. Belgramo je postal naslednik Edwarda A. Hayesa iz Decatur, Ill. Naloga poveljnika bo, voditi veliko kampanjo za izplačanje bonusa.

Poziv predsednika Roosevelta, naj bodo bolj zmerni v svojih zahtevah ter naj počakajo še nekaj let, češ, da bi jim pozneje bonus dosti bolj koristil kot bi jim koristil v sedanjem času, je bil zavrnjen s pretežno večino glasov.

Legijonarji utemnjujejo svoje zahteve s sledečim: —

— Če bo bonus takoj izplačan, se bo nakupna sila milijonov ameriških prebivalcev znatno zvišala, kar bo vsej deželi v veliko korist.

— Veterani so vsled neugodnih gospodarskih razmer strašno prizadeti ter nujno potrebujejo podporo.

— Sedaj morajo podpirati veterane mestne, okrajne in državne oblasti. Ta podpora bi odpadla, kakorhitro bi bil bonus izplačan.

Ko je bila zadeva glede bonusa zaključena, je posvetila konvencija svojo pozornost drugim problemom.

Stavljena je bila resolucija, naj vlada Združenih držav takoj preklicuje priznanje Sovjetske unije, češ, da Sovjetska unija ni držala obljube, ki jo je dala Ameriki in še vedno širi komunistično propagando.

Vsak ameriški učitelj naj poda pismeno zaprišeženo izjavo, da bo vedno ostal zvest ameriški zastavi.

V nadaljnjih resolucijah zahteva ameriška legija: — Predsednik ne sme pomilostiti Grovera Clevelanda Bergdolla, ki je tekom vojne dezertiral iz ameriške armade, da bi se mu ne bilo treba boriti proti Nemčiji. Tudi povratka iz Nemčije v Ameriko se mu ne sme dovoliti.

Tujezemci naj dobe šele tedaj vladna posojila na farme in domove, ko bodo ameriški državljani že preskrbljeni s posojili.

Od evropskih držav je treba na vsak način izterjati vojni dolg.

Vse države naj črtajo z volivnega seznama komunistično stranko. Komunistična stranka ni ameriška politična stranka, pač je pa del protiameriške mednarodne skupine, ki ima svoj sedež v Moskvi. Komunisti zavračajo glasovnico kot sredstvo za doseg svojega cilja. Svoje cilje hočejo uresničiti s pomočjo nasilja.

WASHINGTON, D. C., 25. oktobra. — Za izplačanje bonusa bi morala porabiti vlada dva tisoč pet sto milijonov dolarjev. Vlada že izdeluje podrobne načrte, s pomočjo katerih bo skušala prepričati vsak naval veteranov na zvezno blagajno.

Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo predsed-

Katoliski škofje beže iz Mehike

SINCLAIR JE POVZROČIL VELIKO ZMEDO

V Washingtonu krožijo različne govorice. — Demokratični voditelji niso na jasnem.

Washington, D. C., 25. okt. Predsednik Roosevelt je z nasmehom odklonil vsa vprašanja glede svojega stališča proti demokratičnemu gubernerskemu kandidatu v Kaliforniji Upton Sinclairu, ki je bil prej socijalist, pa je dobil demokratično kandidaturu. Med demokratičnimi voditelji v zvezni prestolici vlada velika zmešnjava, kajti ne vedo, ako bi podpirali kandidaturu svojega "stanovskega" tovariša, kjer se jim Sinclairova platforma dozdeva precej socijalistična.

V tej zmešnjavi je tudi po ovinkih prišlo na dan, da je voditelj demokratske stranke generalni poštar Farley poslal californijskim demokratskim voditeljem neko skrivnostno pismo, ki razpravlja o Sinclairovi kandidaturi, priznava pa, da se je dogodila neka "pomota" glede republikanskega senatorja Hiramja Johnsona. V čem obstoja ta "pomota", je ravno tako tajinstveno, kot vsebina pisma. Znano pa je, da washingtonska vlada podpira Johnsonovo kandidaturu, dasi je republikanec.

Kot odkrit demokratični Sinclairov nasprotnik se je pokazal bivši tajnik predsednika Wilsona Joseph P. Tumulty, ki je rekel: "Sinclairov poraz bi pomenil zmago narodnih demokratov". Drugi demokrati pa so nasprotnega mnenja, namreč, da bi Sinclairov poraz pomenil velikansko zmagajočo republikanec.

WILSONOVA VNUKINJA NEVESTA

Riverside, Cal., 24. oktobra. Vprašanje glede krvi in plemenskega izvora ovira 19 let staro Ellen Wilson McAdoo, hčer senatorja Williama G. McAdoo, in vnukinjo predsednika Woodrowa Wilsona, da ne more dobiti dovoljenja, da bi se poročila s filmskim igralcem, 39 let starim Rafaelom Lopez de Onate.

Ker je bil Lopez de Onate rojen na Filipinih, državna postava pa prepoveduje zakon med Amerikanci in Filipini ali Malajci, jima sodnik D. G. Clayton ni hotel dati poročne dovoljenja, dokler Lopez ne dokaže, da se po njegovih žilah ne pretaka filipinska ali malajska kri.

nik Roosevelt vetiral vse predloge, ki se bodo tika-
le takojšnjega izplačanja bonusa.

Napram bonusu zavzema Roosevelt približno
stališče kot ga je zavzemal prejšnji predsednik H.
Hoover, namreč, da se ga ne sme izplačati pred do-
ločenim časom.

NOBLOVA NAGRADA ZA AMERIKANCE

Nagrada za zdravilstvo
bo podeljena ameri-
škim zdravnikom. —
Preiskava krvi je zbudi-
la občudovanje.

Stockholm, Danska, 25. okt. Noblova nagrada za velike uspehe v zdravilstvu bo letos podeljena ameriškim zdravnikom. Tako govore v dobro po-
učenih krogih.

Baje sta dva, ali celo trije ameriški zdravniki, katerim bo prisojena letošnja nagrada za zdravilstvo. Kot zagotavljajo nekateri krogi, bosta to nagrado dobila profesor na Harvard vseučilišču dr. George Minot in vseučiliški profesor v Rochesteru dr. George H. Whipple. Ker se tudi pogosto imenuje harvardski profesor dr. William P. Murphy, ni izključeno, da si bodo ti trije učenjaki delili nagrado.

Pogosto se je že dogodilo v zgodovini Nobelovih nagrad, da je bila ta tako zelo častna nagrada razdeljena med dve osebi, redkokdaj pa se dogodi, da je kaka nagrada razdeljena med tri.

Komisija, ki podeljuje vsako leto Noblove nagrade, ima sedaj svoja posvetovanja, na katerih bodo nagrade podeljene.

Omenjeni trije ameriški zdravniki so si stekli velike zasluge v preiskavi krvi ter so napravili tudi več iznajdb, Minot in Whipple sta že leta 1930 dobila ameriško nagrado za svoje znanstveno delo.

Te nagrade je ustanovil švedski iznajditelj dinamita Alfred Nobel in nagrade se delijo vsako leto odličnim mo-
žem, ki so tekom leta na kakem strokovnem polju dosegli največji uspeh.

NAJSTAREJŠA PORTUGAL- KA UMRLA

Lisbona, Portugalska, 25. oktobra. — Najstarejša žena na Portugalskem senora Maria Jesus, stara 116 let, je umrla v neki lisbonski bolnišnici. Umrla je za poškodbami, katere je dobila pri neki železniški nesreči.

SAMOMOR ALI SMRT

Reval, Estonija, 25. oktobra. Vlada je dovolila na smrt obsojenim kazencem, da se smejo usmrtiti s strupom, mesto da bi bila nad njimi izvršena smrtna kazen.

DR. CONDON V RAZGOVORU S HAUPTMANNOM

Hauptmannova priča je
preklicala svoje pričevanje. — Obravnavo
proti Hauptmannu s e-
prične 2. januarja.

Flemington, N. J., 25. oktobra. — Profesor dr. John F. Condon, ki je izročil odvajalec Lindberghovo odkupnino v znesku \$50,000, je v sredo popoldne obiskal v ječi Hauptmanna, s katerim je imel pol-
drugo uro trajajoči razgovor.

Dr. Condon je bil skrivaj pripeljan v kaznilnico malo za-
tem, ko je bil Hauptmann za-
slišan pred sodnikom Tren-
chardom. Hauptmann je na ob-
dolžbo, da je odvedel in u-
moril Lindberghovca otroka
glasno odgovoril: "Nisem kriv
tega umora!"

O čem se je dr. Condon raz-
govarjal s Hauptmannom, ni
bilo objavljeno. Po Hauptman-
novi aretaciji 19. septembra je
dr. Condon izmed mnogo dru-
gih položil roko na Hauptman-
novo ramo in rekel, da misli,
da je Hauptmann isti mož, ka-
teremu je izročil odkupnino na
pokopališču v Bronxu.

Medtem ko je bil dr. Con-
don v Hauptmannovi celici, so
držav. pravdnik in Hauptman-
novi zagovorniki slednjič od-
ločili, da se prične sodnijska
obravnavo 2. januarja.

Velik udarec so doživeli
Hauptmannovi zagovorniki,
ko je državnik pravdnik An-
thony M. Hauck sporočil, da
je bivši oskrbnik Majestic sta-
novanjske hiše Jos. L. Fureht
preklical svoje prvotno pričevanje, da je bil Hauptmann
kot mizar zaposlen 1. marca
1932, to je istega dne, ko je bil
Lindberghov otrok odveden.

Fureht je rekel, da je prišel
k njemu zastopnik newyorške-
ga lista "Daily News" in ga
je vprašal, ako je Hauptmann
pri njem delal 1. marca 1932.
Tedaj je Fureht rekel, da je o-
menjenega dne Hauptmann
pri njem v resnici delal in še
nekaj dni pozneje. Sedaj pa je
Fureht izpovedal, da ni gotov,
da bi bil Hauptmann pri njem
delal 1. marca 1932, zlasti še,
ko je drugi delavec Kessens,
ki je bil tedaj tudi zaposlen
pri Furehtu, pričal, da Haupt-
mann omenjenega dne ni delal.

DILLINGERJEVA PRIJATELJICA

Chicago, Ill., 25. oktobra. —
Polly Hamilton, ki je bila z
Dillingerjem malo pred njego-
vo smrtjo v juliju, je bila naj-
dena v Chicagu. Po Dillinger-
jevi smrti je neznano kam iz-
ginila in ko je bila najdena, ni
hotela povedati, kje je bila.
"Potovala sem", je rekla,
"sedaj pa sem se vrnila in iš-
čem službo in hočem pozabi-
ti".

VSI DRŽAVNI URADNIKI NAJ POSTANEJO SOCIJALISTI

MEXICO, Mehika, 25. oktobra. — Kot pravi
list "La Prensa", sta baje nadškofa iz Chiapas in
Oaxaca že pobegnili iz Mehike. Nadškof iz Chia-
pas je od governorja prejel povelje, da zapusti de-
želo in kot trdi omenjeni list, se sedaj nahaja v Gua-
temali. Cerkveni krogi v mehiškem glavnem me-
stu te vesti ne morejo potrditi.

Predavanja na vseučilišču v
glavnem mestu se nemoteno
nadaljujejo, ker so dijaki skle-
nili, da se ne bodo vmešavali
v politiko. Da pomagajo vladi
pri izvedbi programa za soci-
jalistično vzgojo, bo prihodnjo
nedeljo 150,000 delavcev s svo-

GANGSTERJI SO SE ZREDČILI

Država Missouri hoče i-
meti Floydovega tova-
riša zaradi umora. —
Pod strogo stražo v kaz-
nilnici v Ohio.

Jefferson City, Mo., 25. okt. Governor Guy B. Park je od o-
blasti države Ohio zaprosil za
izročitev Adama Richettija, ki
je obdolžen, da je 14. junija
1933 ustrelil dva policista.

Šerif Roger Wilson in poli-
cist Ben Booth sta bila blizu
Columbia umorjena, ko sta po
bančnem ropu v Mexico, Mo.
vstavila dva moška, ki sta
se pripeljala z avtomobilom.
Oblasti trdijo, da sta bila mo-
rileca Adam Richetti in Char-
les Floyd, ki je bil pred krat-
kim ustreljen.

Lisbon, Ohio, 25. oktobra.
V najstarejši kaznilnici v dr-
žavi Ohio, katero so oblasti že
dvakrat razglasile za nespo-
sobno in neporabno in ki je že
stara 95 let, sedi pod močno
stražo zloglasni bančni ropar
in morilec Adam Richetti, to-
variš ustrelenega roparskega
morileca Charlesa Floyda.

Oborožene straže se nahaja-
jo v kaznilnici in izven nje, da
zločince ne bi mogel pobegni-
ti. Celo po ulicah, ki vodijo do
kaznilnice, so zastražene in
svetlo razsvetljene, da bi bilo
mogoče na Richettija, ako bi
pobegnil, tudi ponoči streljati.

Da ima Richetti prijatelje,
ki bi mu radi pomagali k be-
gu, je dokaz pretilno pismo,
katero je prejel policijski na-
čelnik v East Liverpool, Ohio,
J. H. Fultz.

"Floyda in Richettija ste
prijeli", se glasi v pismu. "Mi
pa bomo dobili moža, katere-
mu sta oba padla v roke".

Fultz, ki je v soboto prijel
Richettija, je rekel k temu
grozljivemu pismu: "Ako so
ti banditje taki bojazljivci kot
sta bila Floyd in Richetti, te-
daj se upam obračunati z nji-
mi, pa če jih je poln avtomob-
il".

žimi družinami priredilo veli-
ko demonstracijo.

Governor države Tampico je
starišem stavkujočih dijakov
in vsem državnim uradnikom
poslal ultimatum. Ako se dr-
žavni uradniki tekom petih
dni ne odločijo, da pristopijo
k socijalizmu, bodo izgubili
službe. Stariši, ki do 26. okto-
bra ne pošljejo svojih otrok v
šolo, izgubijo pravico do brez-
plačnega pouka svojih otrok.

V državah Tabasco, Sonora,
Chiapas, Colina in Guerrera so
zaprte vse cerkve. Škofje in
duhovniki morajo v treh dneh
državo Guerrera zapustiti.

Mexico City, Mehika, 24.
oktobra. — Da zaduši "upor-
no in izdajalsko" delovanje
katoličanov, je governor dr-
žave Guerrero zadal katoliški
cerkvi hud udarec, ko je na-
znanil škofu Leopoldo Diaz
Escudero in vsem katoliškim
duhovnikom, da morajo zapu-
stiti državo v 72 urah. Guere-
ro je že peta država, ki je za-
prla vse katoliške cerkve.

Država Zacatecas je skleni-
la, da premeni imena vseh
mest, ki so bila imenovana po
kakem svetniku.

Vseučiliški dijaki v mehi-
škem glavnem mestu so skle-
nili, da zastavkajo v protest
proti vladni odrebi, da je v
šole vpeljan socijalistični po-
uk. Dijaki kemije so baje iz-
delovali bombe, katerih se na-
meravajo posluževati proti
vladi.

Vojno ministrstvo je prepo-
vedalo vsak uvoz pušk in dru-
kega orožja ter municije.

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1935

IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

V kratkem bo gotov
Slovensko-Amerikanski
KOLEDAR za l. 1935

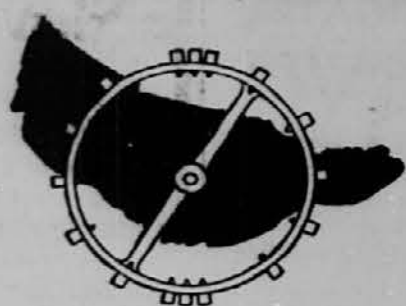
Cena 50c

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Če se poda infanterist L. na dopust, ne potrebuje mazila, ker bo imel dovolj časa za praskanje.

POMAGAJTE SI S TEM, DA SE NAUČITE TEKOM "MESECA MLEKA", DA POTREBUJETE MLEKO P O L E G VSEGA, KARKOLI JESTE, KAJTI MLEKO JE .

Kolo-Ravnatežja vsake Dijete

NA temelju, da je mleko prvo, lahko jeste skoro vse, karkoli poželi vaš tek, seveda v meji zdravega razuma. Kajti mleko preskrbuje pomanjkljivosti drugih hraniv... popravi, kar mnogim primanjkuje v proteinih, karbohidratih, mineralnih snoveh, vitaminih itd. Mleko potemtakem služi kot kolo ravnatežja za dijete. Če začnete z mlekom in se ga poslužujete v zadostni množini, ste razmeroma varni v izbihi drugih hraniv. Kaj je zadostna množina. Številne preizkušnje takozvane "običajne potrebe", so dokazale, da ga rastoči otrok potrebuje kvart na dan, odrasli pa najmanj en pint.

Toda to pomeni, da "vsak dan"... ne pa samo sem in tam, ko se slučajno spomnite. Pozabite naviti uro, pozabite osnažiti čevlje, zamudite 8:15 vlak, če je treba, toda ne, prosimo ne zanemarite niti enega dne, da bi ne pili mleka. Ni ga "zadovoljivega nadomestila za mleko". Presenetljiva stvar pri mleku je, da JE celota mnogo večja nego skupina njenih delov. Naprimer, če

kupite skoro vse v trgovini, lahko podvojite bistvene elemente mleka; navzlic temu pa uspeh ne bo isti kot v brezprimerni mešanici Narave. Mleko... in edino mleko... ima Vitalaktični princip. Kaj, če bi naš sedaj čašo mleka? Rmenkasto in hladno in polno blagoslovov dobrotne Narave. Natočite ga čašo ter jo dvignite k ustnicam. Izpijte. Izpraznite jo. Veselite se prijetne pijače z dodatno vednostjo, da je to najfinejša hrana, ki je kdaj šla preko vaših ustnic.

Pijte več Mleka: JE DOBRO ZA VAS
DRŽAVA NEW YORK

KRATKA DNEVNA ZGODBA

DR. FR. MIŠIČ:

VINSKA TRGATEV NA SEVERNI MEJI

Sv. Urban nad Mariborom s škofovo palico v levici, v desnici pa z ostro nabrušenim mečem, pripravljenim vsak čas za udar, gleda, ozirajoč se z zadnjega dominantnega hrička Kobanovega Kozjaka, preko celokupnih Slovenskih goric tja do Kapele in do sv. Bolfenka na Kogu, čestokrat v letu kaj mrzlo izpod čela. To je vselej tedaj, kadar izza temnozelenega Pohorja dvigajo črni oblaki, kadar se v Ribniškem jezeru srdi in jezi Jezerinik, da daleč naokrog grmi in se bliska in se usiplje zlat tu, zlat tam na trsonosne gorice debeložrnata toča, grozeč pokriti z ledeno odejo, kar dozorava pod toplimi solničnimi žarkmi.

Sedaj pa se mu je zabistrilo čelo, zadovoljno se smehljaja in vedno in vedno zopet ogledava na vinske gorice sv. Kunigunde, žene sv. Areha, pa tudi na njo samo. Z njim vred pa se veseli vse, kar se rodi, biva in živi, dela in umira v njegovem prijetnem varstvu, ne le v Slovenskih goricah, ampak tudi v Dravski dolini od Kamnice do Selnice, v rdečih Pekarskih "brežuljih" v Haložah in na južnih obronkih pohorskih od Kovačevsi preko Konjskih Škatic do Lačne gore na Oplotnico.

Četvero pesmi, vse štiri med sabo si v sorodstvu, ker so nastale in se porajajo v isti vinorodni okolici, ena lepša in milnejša kot druga, se v letu raz-

lega v veseljem, sedaj razposajenem kraljestvu sv. Urbana. Ptičja pesem, ki je znano z vi-gredjo prvič zadonela in se potem mesece u mesece čula v trsu in okoli njega, je že sredi avgusta umolknila. Ne zaradi velike vročine.

Oglasila se je druga, krepkejša, glasnejša. Klopoteč, veliki kot vinski kolo, in majhni, da bi se otrok mogel z njimi igrati, postavljeni sredi vinogradov, ropočajo in klepečejo, ko potegne kaka sapica, da brž nastane pesem, sedaj ljubka in vesela, potem zopet resna in veličastna, včasih skoraj razuzdana in poskočena.

Tam, kjer sonce najtopleje pripeka v popoldanskih in večernih urah in gorice, pa čuješ sprehajajoč se ob jagnjelih, hrastih, čremsah in jerebikah, izpod težko obloženih trsov tretjo pesem, ki se združuje in zliiva v drugo, novo, enotno. Pred vchodom v svojo luknjico in v svoje bivališče sedi črček, samec, se greje na soncu in čira svoje pesmice svoji družici, pa tudi v zabavo in veselje. Vse te tri obmolknejo, ko pride čas za to.

Četrta, pesem slovenskega viničarja, slovenska pesem, doni iz leta v leto brez prestanka po Slovenskih goricah, kakor tudi njegovo delo, veselo in težko, kakor njegove skrbi in težave skoraj da ne poznajo prestanka. Trikrat na leto okopati in rahljati vinogred od njegove najvišje lege pa doli v

dolinico; v pekočih solnčnih žarkih sklonjen in do tal sključen ponovno puliti vsako posamezno ljujko in plevel z o-črnelimi prsti okoli trte; vsako posamezno večkrat oškropiti, da ne podleže raznim boleznim, in neugodam; za časa vezi in rezi jo obvezati, obrezati in krajšati, da ne zdijva, druga drugi ne dela sence in so grozili varno skriti za velikimi srčci pod širokimi listi pred točo, potem pa plod celoletnega truda brati, v težkih brentah ga nositi po strmih klancih v zidanice in stiskalnice do dne; ponoči pa do jutra, ko "beračji" in "beračice" zopet pričenejajo s svojim delom, imeti opravka v stiskalnici, v kadi in kleti; pa kaj potem zopet koliti, kopati in gnoj v košarah nositi v strmo gorico; pri vsem tem njičico obdelovati in pršiče rediti pa za številno družino skrbeti: to je vsebina celega življenja naših viničarjev, njih in njih žena, pa tudi njihovih otrok, odraslih in nedoraslih onih viničarjev, brez katerih bi ne bilo vesele bratve v Slovenskih goricah, ker so oni temeljni stebri vsega vinogradništva v njih. Pa vseeno ali baš zato se vesela njihova pesem celo leto razlega po goricah, po torišču njihovega delovanja, truda in znoja, spomladi, poleti, pozimi. Pa ko je smihelovo, praznik, pred katerim bi se po stari veri ne smeli jesti in

KJE ČLOVEKA ČAKA SMRT

Pred nedavnim je bila v Corunni bikoborba. Matador je ravno hotel zabosti pobesnelega bika, ki se je bliskovito obrnil ter sunil z glavo kvišku. Pri tem je zadell med rogovoma meč ter ga z vso silo zagnal v zrak. Meč je rezal zrak z brzino puščice ter se zasadil v srce enega izmed gledalcev, ki je bil takoj mrtev.

Neki maroški voznik je na visokem dvokolesnem vozu peljal blago v mesto. Iz dolgočasje si je dolgi usnjeni bič ovil okoli vratu. Bičevnik mu je zdrknul iz rok in se zapletel med kolo. Ker je konj vlekel naprej, močni jermen pa tudi ni odnehal, je ubogemu možu zadrgnilo vrat. Našli so ga mrtvega na vozu.

V Kaliforniji je neki farmar s kosilnim strojem kosil travnik. Zadel je pri tem na neizstreljeno patroino, ki je ležala v tleh. Izstreljek je priletel možu naravnost v prsi. Vendar je bila rešitev še mogoča in je ponesrečeni ozdravel.

Nič novega ni, kadar bremo, da se ta ali oni zadušil v moki. Dosti takih slučajev je že bilo, da je v velikih valjnih mlinih kak delavec padel v kup moke ter tam našel smrt. Znanje, da se je nekoč v veliki sladkorni tovarni delavec zadušil v kupu sladkorja. Da je v zlatu je mogoče najti smrt. Čistilec zlata v Parizu po imenu Josip Nicoulus, je opravljal delo v pariškem laboratoriju. Pri tem je dobil napad ter se zgrudil v kup zlatega prahu. Preden je prišla pomoč, je bil nesrečnejši mrtev.

Skoraj nemogoče, a vendar mogoče. Nikjer nismo varni pred belo ženo — smrtjo.

Varujte se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Ameriki.

221

Zdravnika je pa vodilo k Frochardki samotar plemenito srce, ki velevala človeku pomagati bližnjemu v nevarnosti.

Tako sta prispela v bližino pogorišča. Presenetil ju je dim, ki se je valil iz kupa žerjavice in pepela. Presenečena sta obstala.

— Tu nekje gori! — je menil zdravnik.

Peter je pa takoj spoznal, kaj se je zgodilo. Pokazal je na kraj, kjer je še nedavno stala Frochardkina bajta, in zaklical je na ves glas:

— Križ božji!... Križ božji!... to je naša bajta!... Pogledajte, gospod, kako se še kadi iz nje...

Od tega, kar je imenoval bajta, je bil ostal samo še kos židu, zavrt v oblak črnega, smrdljivega dima.

— Konec je... konec!... je vzdihnil brusač. — Zažgala je... in zgorela... Ah, moč bog... zakaj sem odšel!...

Tarnal je. Njegovo telo se je treslo kakor da bi bilo prikovano k tlu, kjer je stal. Ni si upal stopiti naprej, boječ se, da zagleda sredi razvalin materino truplo.

— Ostani tu! — mu je velel zdravnik.

In Peter je ubogal; sedel je na tla in se prijel za glavo.

Doktor Hebert je nekaj časa sočutno zrl na ubogega fanta, objokujočega podlo mater.

— Počakaj tu, grem vprašat, če se ni morda pripetilo še kaj hujšega. — In krenil je proti pogorišču. Grozen smrad po sežganem truplu se je širil z dimom na vse strani. Zdravnik se ni ustavil pri bajti. Petdeset korakov od nje je zagledal bajto, kjer so bila okna razsvetljena.

Odločno je potrkal na vrata.

— Kdo je? — je zagodrnjal osoren glas.

— Odprite! — je odgovoril doktor Hebert.

In da bi pomiril stanovalec zamazane bajte, je pripomnil:

— Odprite! Rad bi vas nekaj vprašal.

Vrata so se previdno odprla. Prikazala se je moška glava.

Zdravnik je hitro vprašal:

— Je tu blizu gorelo?

— Je, toda o tem ni vredno govoriti...

Pogorela je pasja hišica...

— Kaj pa ljudje?... Saj so vendar stanovili v nje...

— Zgoreli so kakor vse drugo.

— Kaj pravite?

— Da je stara Frocharka že dobre četrt ure samo še kos obžganega mesa... In njen sin tudi!

— Motite se, — je dejal zdravnik, — sin ne.

— Zgorel je s svojo podlo materjo vred, ker ga nismo videli bežati iz bajte.

— Kaj!... Ali niste priskočili nesrečnejši na pomoč?

— On je bil res še najboljši v tej družini falotov in capinov... toda ona!... ena podla duša je manj na svetu.

Zdravnik bi bil morda nadaljeval pogovor, toda vrata so se takoj zaloputnile, a možak je zakričal manj:

— Zdaj ni časa nadlegovati ljudi zaradi te beračije!... Pojdite vprašat starega hudiča, da vam bo vedel najbolje povedati, kaj se je zgodilo s to staro vlačugo.

Zdravnik je v odgovor nekaj zagodrnjal in odšel.

Od vsega, kar je bil slišal, mu je samo nekaj rojilo po glavi: v okolici bajte so bili prepričani, da je Peter s svojo materjo zgorel v goreči bajti.

— Sama usoda hoče tako! — je zašepetal kakor v odgovor na misel, ki mu je bila šinila v glavo.

Vračajoč se k Petru je dobri zdravnik neprestano razmišljal o nečem, kar se mu je zdelo zelo pametno.

— Tako je in nič drugače, — je šepetal govoreč sam s seboj; — s tem je vse rešeno in nadomeščeni so veliki načerti, ki niso bili posebno prikladni.

Bližal se je kraju, kjer je bil pustil Petra. Predno je napravil zadnje korake, ki so ga še ločili od Petra, je hotel pomisliti, kaj bi odgovoril, če bi ga ubogi fant vprašal, kaj je zvedel.

Vemo že, da je bil doktor Hebert samotar dobrega srca, toda trd in siten. Vedel je pa, da tu ne sme skopariti z besedami, niti godrnjati. Namenjen je bil k enemu tistih revežev, ki jim je potrebna tolažba, topla beseda.

Ko je obstal pred Petrom, je bil leta zatopljen v svoje gorje. Htel je in solze so mu tekale po licih.

Ni slišal zdravnikov korakov.

— Pojdiva, prijatelj, — je dejal doktor Hebert, — pojdiva takoj odtol, tu sva opravila.

In ker je Peter vstal in obstal, nepremično, zbežan in presenečen nad temi besedami, je pripomnil zdravnik tiho:

— Ničesar več ni tu... Vse je zgorelo!

— Vse?... je zajekal brusač. — Kaj pa... moja mati?... Kaj se je zgodilo z njo?

— Kje je?... Se je je kdo usmilil?

Ne da bi odgovoril je prijel zdravnik Petra za roko in ga odvedel h kočiji.

— Vstopite, — je dejal in odprl vrata.

— Ne, — je odgovoril Peter, — vedeti hočem vsaj, kaj se je zgodilo z njo...

Zdravnik ga je molče pripravil do tega, da je vstopil v kočijo, potem je pa velel kočijažu, naj požene.

In ko je kočija že drdrala nazaj, je dejal Petru:

— Peter, v to ulico se ne vrnite več... Vse je končano!

Potem je pa pripomnil:

— Kaj bi počeli tam zdaj, ko je bajta zgorela? Najdem vam drugo zavetišče, kjer boste lahko nekaj časa počivali in si opomogli od težkih udarcev usode.

Peter bi se bil rad zahvalil tistemu, ki mu je hotel pomagati v težkih trenutkih življenja. Toda zdravnika ga je prehitel.

— Želim, — je dejal odločno, — da se oddolžite z brezpogojno ubogljivostjo.

Peter je sklenil roke.

— Gospod, — je dejal, — bil bi velik podlež, če bi se vam ne izkazal hvaležnega za vašo dobroto, za vašo plemenitost... Povejte, kaj naj storim; pripravljen sem storiti vse, kar želite...

In baš to je hotel zdravnik.

— Dobro je, — je dejal.

Z zamolklim glasom je pa pripomnil:

— Vaša mati je mrtva...

— Moja mati!

Z drhtečim glasom je izgovoril Peter ti dve besedi. Potem si je pa zakril obraz z rokami.

Zdravnik je pa nadaljeval:

— Umrla je v groznem boju, kakor je bog hotel, da bi se spokorila na tem svetu, predno jo pokliče predse, za grehe in zločine ki jih je nesrečnica storila... Odslej Frochardov ni več...

Peter je presenečeno pogledal zdravnika.

— Ponavljam, kar sem prav kar dejal, — je nadaljeval zdravnik; — od rodbine Frochard ne sme nihče več ostati...

— Kaj pa jaz?... je zajekal ubogi fant; — mar nisem še vedno sin usmrčenega morileca Frocharda?

— Ne smete več biti ali pa vas ljudje vsaj ne smejo poznati kot Frocharda.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmernne.

Knjigarna "Glas Naroda"

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

4 — Da! Ljubi Bog mi ga je poslal. Včeraj so ga odpustili od manevrov, zvečer je bil doma. Svoje uniforme ni nikdar slegel. Takoj je šel na delo. Celo noč je delal. In punca mu je pomagala.

Sijaj trudnega veselja se razleže čez razorano lice starca. — Moja Veronika! Ž njo je bil izgubljen priden fant. Druga, seveda, druga — Bog ji daj večni mir, mi je napravila mnogo skrbi.

Z roko si potegne preko čela, kot bi si hotel obrisati pot. Tam nad dolino je vstajajoče solnce našlo pot v senčne skalnate stene in iz mirnega mraka prihaja blesteči sijaj, kot bi žarela ruda. Vedno vselejše frfotajo srebrne niti, svežejši veter prihaja iz globočine na raztrgane travnike, slišati je votlo šumenje vode, ki je v dolini z divjim šumenjem prihajala iz notranjosti preluknjane hriba in vedno glasnejše prihaja od Simmerauerjeve hiše bobnenje težkih udarcev, ki so bili pomešani z zmedenim odmevom razburjenih glasov.

Tedaj pa se starček zbudi iz svojih misli. — No; to sem pa pravi! Tukaj stojim in klepetam! Moji ljudje doma pa morajo garati, da jim pot lije po čelu. — Naglih korakov odide.

Purčler, ki je od kratke vožnje, katero je napravil z drsečim travnikom, postal nenavadno tih, gre sedaj za starem, za katerim ga ženeta usmiljenje in radovednost. Toda Mišel gre vedno dalje. In ko pride Purčler od kupa leskovih grmov in gre skozi odprtino grmovja, nenadoma obstane. Drugače je bilo s tega kraja vedno videti Simmerauerjevo hišo, ljubko in prijazno z mičnim vrhom in majhnim kozolecem. Sedaj pa je vse izginilo. Samo razmetan kup jabolenih vej z ovelim listjem je mohl čez ostro zarezan rob zemlje in med sivimi vejami je blestel vrh dimnika.

— O, ti ljubi Bog, — zastoka Purčler, — ta hiša se je že pogreznila za pet, šest metrov! — Hiti dalje. Obstoji skoro pred navpičnim prepadom in pred njegovimi nogami leži mala Mišelova domačija, ki je še pred enim mesecem stala v enaki višini s travnikom, na katerem je stal Purčler.

2.

Cela zemlja, na kateri je stala Simmerauerjeva hiša z vrhom in kozolecem, s požetim žitnim poljem in majhno njivo, na kateri je rasel krompir, se je v obsegu nekaj sto korakov odločila od vsjega pobočja ter je zlezla s plazom proti dolini. Ob robu, na katerega je gledal Purčler, je bila gola prst že izsušena, medtem ko je bila spodaj še mokra. Z vejami prepreženi koli so zastavili plaz. Bili so zabiti v namenu, da z drže drčanje zemlje — vse je bilo reševalno delo, ki je bilo videti, kot bi hotela otročja roka vstaviti splasčenega konja.

Na vznožju plaza je skozi prepleteno ograjo prihajala umazana voda, ki je zalivala z jelcem in evetlicami obdelani vrt in se je v mlakah nabirala okoli korenin žalostnega sadnega drevesja ter je dvorišče in njivo, ki je še imela v sebi sadike, izpremenila v močvirje. Vendar je imelo to opustitvenje smeje obraz. Sinje nebo je odsevalo v luži, solnčna svetloba je pozlatila mokro blato. Še je stala, navidezno nepoškodovana sredi razvalin prijazna hišica. Bele stene so se svetile kot oprane rjuhe, šipe v oknih so se svetlikale med zelenim okvirjem, rdeče so svetili klinčkov po oknih, med majhnim oknom v podstrešju se bleste srebrne niti, ki jih je prinesel veter.

Temu prijaznemu pogledu je nasprotovalo nemirno življenje, ki je obdajalo hišo. Kokoši, ki so se naveličale brodit po blatu, so zletele na sadno drevje, so kokodakale med vejami ali pa so si čistile mokro perje; dve kozi, na čijih dlaki je viselo blato, so meketaje vlačile za seboj vrv in rjava krava, ki je bila privezana pri kozolecu, je stala z razprostrtimi nogami, je mahala z repom in tulila. Ali je žival slutila nevarnost, ki ji je pretela od pogrezojoče se zemlje? Ali pa so jo splašali močni udarci, s katerimi je mlad fant v modrih vojaških hlačah zabijal v tla težek, kot človek velik steber?

To je bil Matej, s suho, toda koščeno postavo, na kateri ni bilo nič mehkega, vse trdo in izdelano. Kratki, plavi lasje so mu obrobili glavo in tihe, modre oči se mu svetijo iz resnega obraza, ki je bil gladko obrit in zardel vsled napornega dela. Čelo, lica in vrat je bil oblit s svetlimi znojnimi kapljami. Kako malo je bil podoben svoji sestri! Nikdo ga ne bi imel za brata dekleta, ki je stalo poleg drevesnega hloda in na njem klestila kol. Dekle kipečega zdravja in močnih udov; celo telo okroglo zalito in stisnjeno v ozki obleki; ustnice rožno rdeče, lica pekoča, temne oči polne ognja, čelo pokrito z razpuščenimi lasmi, ki so skočili iz gnezda rjavih kit. Nemurno vihti sekira, meče obsekane kole na stran ter pograbila drugega Z bosimi nogami stoji v mlaki, ima okoli zelenega krila predpasnik in odprti jopič, čegar črna volna je v solnem in dežju že obledela. Eden desno napet rokav se ji je pri močnem udarcu razparal; med platnenimi cunjami se ji je blestela rama v čisti belini, medtem, ko je bila podlaketa, ker ni bila pokrita, temno rjava.

Ker je bil Matej podoben očetu, je dobila Veronika svojo postavo po materi, ki je bila pred tridesetimi leti vaška lepota. Tega nikdar ni bilo mogoče opaziti na postarni ženi, ki je sključena stala pred posekanim drevesnim stebrom in ga žagala v dolge kole. Sive kite ji vise čez oveli obraz, v katerem so še samo dobre, temne oči spominjale na sijaj mladih let. Vedno vzdihuje stara Katrica, kadarkoli potegne žago. Delo ji gre le s težavo izpod rok. Ko se je odžagani kol zvalil po tleh, se je dvignila, da se ji je boleči hrbet nekoliko odpočil. In pri tem ji njene oči v veliki skrbi poletijo na malo hišico. Zopet vleče potrpežljivo žago sem in tja in je tako zatopljena v svoje misli, da ni slišala prihajati svojega moža. Lahno jo potisne v stran ter ji vzame žago iz rok.

— Pojdi, Katrica, in malo sedi! Bom že jaz delal.

Hoče iti h klopi pred hišo; sredi pota se zopet obrne in vpraša: — Ali si kaj sišal o mestnih gospodih? Mišel zmaje z glavo in žaga. — Še vedno ogledujejo in vrtajo hrib v trebuh in ne vedo, kaj bi rekli.

(Dalje prihodnjik.)

Iz Jugoslavije.

Angleži kupujejo jugoslovanske rudnike.

Neka angleška finančna skupina se je pričela v poslednjih dneh zanimati za rudnika pirita in limonita v Babovičih in pod Kozogradom pri Fojnici. Angleški strokovnjaki so preiskali oba rudnika, ki sta bila od leta 1919 opuščena. V kozograjskem rudniku so prekopali stari rov v dolžini 300 m, da so prodrli do glavne žile, v bakoviškem rudniku pa je doslej prekopanih 950 m rova in bo treba še prekopati okrog 300 m, da prodro do glavne žile. Vsa dela vodita ravnatelj Dawson in inženir Ledbridge. Angleži bodo bržkone kupili oba rudnika.

Rudnika sta bila pred vojno last nekega madžarskega podjetja. V njih so kopali rudo do leta 1910. Tedaj sta bila sekvestirana, po razsodbi habskega mednarodnega razsodišča pa je morala jug. država plačati zanj 5 milijonov dolarjev odškodnine.

Predržen razbojniški napad

je bil ponoči izvršen v vasi Kaoniku v rasinskem srezu v prostorih tamošnje nabavljalne zadruge. Odpiranje vrat je slišal skladiščnik Radosavljevič, ki je spal v zadružnih prostorih. Razbojnik je skladiščnika umoril, potem pa iz zadružne blagajne pobrali vsoto gotovino in odnesli tudi večjo zalogo živil. Še tekom noči so bili orožniki v Kruševu obveščeni o razbojniškem napadu ter so takoj pričeli z zasledovanjem neznanih razbojnikov. Ker v okolici v zadnjih časih ni bilo nobenih sumljivih elementov, domnevajo tudi, da so izvršili napad na zadruge osebni sovražniki skladiščnika Radosavljeviča.

Krvava družinska tragedija v Brusu.

Desanka, žena policijskega uradnika Veljkoviča, ki je že

RAD BI IZVEDEL kje se nahaja Tony Vičić, doma iz Celja pri Ilirski Bistrici. Prosim ga, da se javi radi važnih zadev, ker njegov brat se je v gozdih pone srečel in je sedaj v bolnici v Cooperstown, N. Y. — Moj naslov je: Peter Frank, Fly Creek, N. Y.

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

Slovenski molitveniki:

SVETA URA

v platno vez 90
v fino usnje vez 150
v najfinije usnje vez 180
v najfinije usnje trda vez 180

SKRBI ZA DUŠO

v platno vez 90
v fino usnje vez 150
v najfinije usnje vez 180

RAJSKI GLASOVI

v platno vez 90
v usnje vez 120
v fino usnje vez 150
v najfinije usnje vez 180
v bel celluloid vez 120

NEBESA NAŠ DOM

v pozarejeno 150
v najfinije usnje vez 180
v najfinije usnje trda vez 180

Hrvatski molitveniki:

Učehaj starosti, fina vez 150
Slava Bogu, a mir ljudem
fina vez 150

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

dolgo časa na pljučih bolan in se zdravi sedaj v Topolšici, je obupu ustrelila svojo edino triletno hčerko, z drugim strelom pa tudi sebe nevarno ranila. Zdravniki iz Kruševca nimajo upanja, da bi mogli nesrečni ženi rešiti življenje. Ta krvava tragedija je globoko pretresla ves okraj, ker so njeni povodi tako silno žalostni.

Policijski uradnik Veljkovič je zbolel knalu po poroki in iskal pomoči pri vseh okoliških zdravnikih. Naposled so ga poslali daleč od doma v zdravilišče Topolšico in doma je ostala žena z otrokom. Desanka je bila najboljša žena in mati, v zadnjem času pa je hudo trpela, ker ni našla nobenega razumevanja za svoje skrbi pri sorodnikih svojega moža. Bajse so jo neki sorodniki tudi očrnil pri možu in on ji je iz zdravilišča pisal pisma, ki so jo globoko žalila.

Nerazumljena od moža, ki boluje daleč od doma, osovražena od sorodnikov in v strahu pred bodočnostjo je nesrečna žena segla po samokresu.

SLEPILNE BOMBE

Francoška izumiteljja Kielhaus in Christmas sta konstruirala nov tip, ki izstreljuje v višino z neko posebno svetilno snovjo napolnjene bombe. Ko se te bombe razpočijo, zažari njih polnilna snov s takšno silo, da za nekaj časa oslepi letalec. V tem času izgubi moč nad aparatom, ki trešči na tla in se razbije.

Pri poskusih so doslej z uspehom uporabljali majhne svetlobne sile, ki so na pr. zadostovale, da so družbo plesarjev na neki kmetski veselici, v katere bližini so po pomoči oddali strel, vrgle deloma na tla, deloma jo pa tako oslepilo da so ljudje stali dolgo časa kakor hipnotizirani.

Teoretično ni nobene meje, da bi učinkovitost teh žarkov povečali v poljubno mero. Treba bi bilo zgraditi samo primerno velike topove in bombe, da bi dosegli na pr. svetlobnost 5 milijonov sveč. V praksi pa so seveda stroški za takšne priprave tudi tako ogromni, da bi se bržkone vsaka država premislila nabaviti si takšno orožje.

VINSKA TRGATEV NA SEVERNI MEJI

Nadaljevanje s 3. strani.

zobati grozdja in ga tudi ne brati, že minulo, ko klopotec,

sama radost razigrana iz vinogradov vsevprek: "Lep, lep, lep," poje v grčevja, "lep, lep, lep vinski je breg".

ko je pod zaščito sv. Urbana napočil dan obilne in dobre "beratve" in grme topiči dan za dnem z razigranih gor, tedaj se glasi pesem viničarja in pesem njegove družine, najbolj veselo, najglasnejše, poskočno in razposajeno. Vse, kar je te lepe dni v "gorici", vse se veseli in prepeva: dekleta in deklice, ki berejo pomešane z gospodičnami iz mesta; dija ki in dijakinje, ki jim je njih ravnatelj po stari navadi kot sinovom in hčeram vinogradnikov nalašč za vse dni trgatve dovolil dopust; brentarji "puetarji", ki si optiv do vrha napolnjene brente sproti v svojo palico z nožem delajo znake, da zvečer vedo, koliko krat so vsak izpraznili svojo brento v kad; gospoda iz mesta, ki se je na povabilo gospodarja odzvala in v gospodski hiši praznuje trgatve z obilno gostijo s harmoniko in plesom do ranega jutra.

Pa so še "nosači" drugi, "berači", kojih glasna pesem se samo v bratvenih nočeh razlega daleč naokoli od gorice do gorice. Na neki gori ob križpotju imajo postavljen polovnjak, enega ali tudi več. Vsi so iz ene fare. Ko ponoči po sosednjih zidanih že stiskajo v kadeh zmečkano grozdje in žetee sladki grozdni sok iz njih, pridejo z brentami in posodami, da prejmejo in naberejo. Obdarivši otroke in domačine s svetimi podobami, se vrnejo z "zbirco" na ono križpotje in tako je kmalu polnjak napolnjen. Zahvalna pesem se ubrano razlega v mesečino čez gorice in dolince, da jo — zadovoljen — čuje tudi sveti Urban, dasi revež — v cerkev vko van — ne more več v trsje ne v vinski hram.

zava premislila nabaviti si takšno orožje.

V bistvu je šlo za rešitev starega vprašanja, kako bi letalskim napadom vzeli učinkovitost z ozirom na to, da je še vedno dovolj redek primer, da se letalo z običajnim izstrelkom zadene in spravi na tla. Kielhaus in Christmas sta izpopolnila samo staro metodo, ki so jo tu pa tam z uspehom uporabljali v svetovni vojni. Tedanje svetilne bombe so s trenutno oslepitvijo letalca v resnici kakšno letalo spravile do tega, da je treščilo na tla, ne da bi ga direktno zadelo. Novi izum daje možnost, da se doseže isti trenutek, še sigurneje in ob večji razdalji eksplozivno bomba od letala. Vprašanje pa je samo to, v koliko bi takšne slepilne metode imele kakšen pomen v naših dneh, ko so se letalci naučili krmariti svoje aparate tudi "na slepo". Kolikor se da posneti iz poročil francoskih listov, sliči snov, ki sta jo uporabila oba izumitelja, po načinu in svetlobni sili magneziju, zažaritev pa traja nekako sto-tinko sekunde, docim oslepi človek, ki je ta zažaritev videl, popolnoma za 3 do 4 minute.

SLOVENIC PUBLISHING CO. TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠTE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING NEWS

27. oktobra: Europa v Bremen Champlain v Havre Conte di Savoia v Genoa

31. oktobra: Deutschland v Hamburg

2. novembra: Majestic v Cherbourg

3. novembra: Lafayette v Havre Gen. von Steuben v Hamburg Saturnia v Trst

5. novembra: Hamburg v Hamburg

7. novembra: Manhattan v Havre

9. novembra: Bremen v Bremen Aquitania v Cherbourg Rex v Genoa

10. novembra: Ile de France v Havre Veendam v Boulogne sur Mer

14. novembra: New York, M. C. v Hamburg

16. novembra: Statendam v Boulogne sur Mer Berengaria v Cherbourg

17. novembra: Champlain v Havre

21. novembra: Washington v Havre Albert Ballin v allmburg

23. novembra: Majestic v Cherbourg Conte di Savoia v Genoa

24. novembra: Paris v Havre

29. novembra: St. Louis, M. & v Hamburg

30. novembra: Olympic v C Evropa v Bremen

1. decembra: Lafayette v Havre Rex v Genoa

4. decembra: Manhattan v Havre

7. decembra: Saturnia v Trst Hamburg v Hamburg Berengaria v Cherbourg

8. decembra: Champlain v Havre

11. decembra: Gen. von Steuben v Hamburg

12. decembra: New York v Hamburg

14. decembra: Majestic v Cherbourg Washington v Havre Conte di Savoia v Genoa

15. decembra: Paris v Havre Bremen v Bremen

19. decembra: Albert Ballin v Hamburg

21. decembra: Olympic v Cherbourg

26. decembra: Deutschland v Hamburg

29. decembra: Ile de France v Havre

ZDAJ LAHKO GRESTE V EVROPO IN NAZAJ

ZA TAKO MALO KOT (TRETJI RAZRED)

\$113.00

ILE DE FRANCE PARIS CHAMPLAIN LAFAYETTE

Med 22. oktobrom in 30. aprilom 1935

15 DNI ČASA V EVROPI

PRIDRUŽITE SE NAŠIM BOŽIČNIM IZLETOM, KI SE VEŠE IZ NEW YORKA — 8. DECEMBRA NA

"CHAMPLAIN"

Povratek iz Havre 3. januarja 1935 — ali

"PARIS"

IZ NEW YORKA — 15. DECEMBRA. — Povratek na

"ILE DE FRANCE"

iz Havre 9. januarja 1935

ULJUDNA POSTREŽBA SLAVNA FRANCOŠKA HRANA

IZBORNI PROSTORI

Za šifarte in navodila vprašajte naše zastopnike.

FRENCH LINE

19 STATE STREET NEW YORK, N. Y.

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmuth-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC. —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljše prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Advertise in in "GLAS NARODA"